IV. Aëris Terræque Physica Historia, Anni Biss. 1732. à Nicolao Cyrillo in Universitate Neapolit. Primar. Med. Profess. & R. S. S.

I. T)LUVIA copiosior Mense Januario & Decembri cecidit: illo enim ad Mensuras 131, hoc ad 111 ascendit: Mense quoque Octobri ad 108, numeratæ sunt. Mense verò Martio & Maio parcissimè pluit. Ita ut comparatis inter se Anni tempestatibus Hyems & Autumnus magis pluviæ; Ver atque Æstas ad serenitatem vergentes, sed maximè Ver. Id quidem nostris regionibus familiare, atque Aëris temperiei, æstivo siccoque Anni tempori magis consonum. Ut mirum videri possit, quòd in Cœlo Parisiensi maxima Pluviæ copia Mensibus decidat Julio, Augusto, & Septembri: quod à Cl. de la Hire constantissimè est animadversum. Fortasse quia is est illius Regionis (quæ à Septemtrione & Occidente Oceanum habet) situs, Aërisque indoles, ut in ea æstivo tempore frequentiores sint Tempestates illæ, quæ cum copiosis imbribus copulantur; Nos verò, quos Mare Tyrrhenum ad Austrum & Occidentem alluit, atque Apennini ad Septentrionem & Orientem positi cingunt, rariores pluvias illas Tempestates experiamur. Elevatis enim fervido Æstatis Sole copiosioribus è Mari vaporibus, poterunt qui ab Oceano surgunt, & copiosissimi versus terram feruntur, in Boreis, ac ferè planis Galliæ regionibus

gionibus copiosiores & frequentiores pluvias tunc temporis creare. In nostris vero oris minus copiosi exurgentes è Tyrrheno Mari vapores, minorem æstiva tempestate pluviæ materiam subministrabunt: præsertim quum & illis versus Terram delatis Montes Apennini, & Venti è mediterraneis Regionibus eo tempore ex opposito reslantes facili negotio obsistant. Ex hac mutua Ventorum è mari atque terra in se invicem contranitentium pugna Tempestates æstivæ apud nos accidere solent, Tropee lingua vernacula appellatæ, quæ Fulguribus, Tonitruis & Fulminibus notabiles potius sunt, quem Pluviæ copia.

II. Nix, quæ circa finem Anni 1731. Montes, & quidem alta occupaverat, Januario, Februario & Martio, 1732, in iisdem fere semper conservata suit, novâ supra veterem assiduo cadente. Vesuvium ipfum sæpe nive contectum observavimus: in Urbe verò & Suburbano agro haud unquam terræ adhæsit. Gelu solis 29, 30 & 31, elapsi Anni diebus concrevit: primà die mediocre, secundà altius, tertià tenuius post meridiem folutum: Thermometri Hauksbeiani liquore ad gr. 57um subsidente, ac primis duobus diebus aëre omnino quiescente, tertia verò flante N. W. Extremo vero Novembri, & primis Decembris diebus hujus Anni Gelu in Urbe concretum primò crassum deinde tenuius, ut in Diario. Grando 23 Februar. in suburbanis locis: 4 Martij etiam in Urbe: 4 & post 20 Aprilis in montibus ob-At 14 Sept. Foggiæ cum maximo turbine maxima cecidit Grando & animalia & homines in aperto cœlo agentes non leviter feriens.

ВЬ

III. Ven-

III. Ventorum varia vis, & ij sæpèsibi ipsis oppositi, Hyeme ut plurimum Occidentales, nunc ad meridiem, nunc ad septemtrionem vergentes viguerunt: quod nobis Mare ad eam plagam habentibus samiliarissimum esse solet. Boreales verò rarius spiravere: primà tamen & secunda Januarij sortissimus N. E. Aërem primò repurgavit, deinde aliquantulum remittens, atque in N. W. mutatus Nive montes con-

spersit.

Hoc loco opportunum reputavi in Machinulam ad Ventorum vim metiendam, N° 24. Transactionum Philosophicarum Regiæ Societatis descriptam animadvertere: eam scilicet ad talem usum incertam imò falsam existimari debere. Bracteæ, vel Sagittæ verfatili, quâ in celsis Turribus apposità utimur pro Ventorum Indice, mobilis Pinnula transversa appenditur, ac Circuli Quadrans in gradus divisus apponitur. Cùm Ventus nullus est, Pinnula hæc omninò ad perpendiculum pendet: flante verò Vento elevatur, ac pro vario Venti impetu, vel parùm, vel magis altè assurgens, virium gradus in Quadrante designat. Id falsum esse ex eo liquet: nam minima vi Venti Pinnula è situ perpendiculari ad decem & plures gradus assurgere facile potest: quò magis autem à perpendiculari recedit, eò magis crescit elevationis Pinnulæ difficultas: ita ut si in prima Pinnulæ elevatione ad percurrendos decem Quadrantis gradus, sufficiant duo Venti virium gradus; ad alios decem Quadrantis gradus acquirendos vix pares erunt quatuor gradus virium Venti: atque adeò ut Pinnula ad gradum e. g. trigesimum Quadrantis perveniat, haud sufficient Venti vires ad sextum & octavum gradum adauctæ. Unde patet, haud posse nos hâc Machinâ

Machina Ventorum vim exactè metiri: haud enim hæ increscentes proportione respondebunt gradibus

in Quadrante designatis.

Satius igitur erit ad Ventorum vim utcumque dimetiendam ea methodo uti, quam proponit Cl. Jurinus N° 379, earundem Transactionum, quâque nos in nostris Observationibus usi sumus. ad Arborum motum recurramus, quo diligenter infpecto per aliquem ex quatuor numeris 1, 2, 3, 4, in Diarij Meteorologici Forma notandis, Ventorum vires, seu gradus determinentur: hac lege, ut lenissimum Aëris motum, adeoque minimam Venti vim eam dicamus, quâ vix Arborum folia agitentur, quamque numero I exponendam Jurinus jubet: summa ergò Venti violentia, hoc est quartus illius virium gradus, numero 4 fignandus erit, cum illius impetus maximè adversus easdem Arbores, fortassè ad illarum eradicationem, furit: atque adeo intermedias vires numeris 2 & 3 exponendas monet: demum perfectam malaciam, hoc est nullam sensibilem Aëris & Arborum agitationem o, seu zero signandam esse concludit.

IV. Mercurius in meo Barometro semel die 20 Maij ad dig. Lond. 28. 82. descendit, quæ suit maxima eo anno depressio: fortissimus Auster ea die spirabat: & quamquam Thermometri liquor non parum à sua maxima raresactione distaret; calor tamen sussocians homines torquebat. Maxima contrà in Barometro Mercurij altitudo, nempe dig. 29. 38. observata est die 10 Decembris, slante duobus virium gradibus E, aëre sicco frigidoque, & sumante cum impetu Vesuvio. Cæterùm toto eo Mense Mer-B b 2

curij altitudo constantissimè major notata est, qu'm reliquis Anni Mensibus: at 20, 21, 23 Novembris, ut & 16 & 17 Decembris ad dig. 29, 30, pervenit. Notandum mediam mei Barometri altitudinem esse dig. 29. 4.

Hæ sunt Barometri Observationes. Reticendum tamen non est, quòd etsi Mercurij in illo ascensus Aëris serenitatem & Boreales Ventos, quemadinodum contrà illius descensus imminentem Pluviam, & Ventos Australes comitari soleat; nihilo tamen minùs non rarò prorsus oppositum observatum est, ut Mercurius subsidere sereno cœlo, assurgere vaporibus reserto aëre sit visus. Ut inde sortasse colligere quis possit ad varium Mercurij in Barometro motum, non tam Aëris externi pondus varium, quàm ipsius Mercurij alterationes & mutationes quasdam concurrere posse.

V. Thermometrum ab Hauksbeio constructum hæc exhibuit phænomena. Calor hoc Anno maximus observatus est à 9 Julij usque ad primos Au-Die 23 & 24 Julij, ut & 17 ejusdem ad gusti dies. summum gradum Calor devenit: hoc est devicto Frigore ad gr. 4. liquore scilicet ad num. 4. ascendente. Ascensus hic etiam antecedentibus annis accidere consuevit: verum quod nostro Anno peculiare fuit & insolens, ut Æstus maximus per vigintiduos dies, noctuque diuque semper fere aqualis perennaret: liquore Thermometri circa numeros 5, 6, 7, & 8 se continente: si tamen 16 Julij excipias, quâ flantibus per vices S & N N W. cum tonitruis, pluit per intervalla ad digiti ferè altitudinem, quo temtempore Thermometri liquor à gr. 8 ad 20 repente descendit.

Frigus maximum exeunte Anno præcedente atque incunte sequente observatum, descendente liquore Thermometri ad gr. 56 & 57, quo tempore vel Nix in montibus videbatur, vel Gelu in Urbe concrescebat. Mense item Decembri, cum Glacies vifa, liquor Thermometri ad gr. 55 & 56 depressus est. Quo loco notandum duco, in Tabella ad Thermometrum Hauksbeianum apposita, notari signum Gelu (quod Frost Anglice appellatur) Mihi tamen plurium annorum observatione compertum est, Glaciem factam esse liquore eiusdem Thermometri, ad me isthinc missi, tantum ad gr. 55 descendente*. Unde negari minime potest, ad Glaciei concretionem minori Frigoris gradu hîc Neapoli opus esse, quam Londini. Quod phænomenon justa Dissertationis materiam subministrabit, quam, Deo dante, exarabo, postquam & nonnulla ad rem facientia collegero, atque accurationa experimenta instituero.

VI. Pauca nunc dicamus de nostro Vesuvio. Hic sanè per totum serè annum siluit: verùm eo exeunte, post 9 Decembris, sumum interdiu, & quidem cum impetu, emittere cœpit, noctu aliquoties
slammam: 20 verò ejusdem crevit maximè &
sumus & slamma. Hinc sequentibus diebus fragor
internus & strepitus veluti tormentorum explosorum
ad multa milliaria exauditus, ut & ligneæ senestræ,
& illarum vitra contremiscerent. E montis cratere
lapides igniti quoque in altum propulsi, qui deinde
delapsi, ac cacuminis clivo adhærentes, & nostræUrbi,
&

& remotioribus quoque locis non inelegans, etsi horrendum, spectaculum exhibebant. Cineres pro Ventorum determinatione & vi, per circumstantes regiones, nunc procul, nunc prope dispergebantur. A 27 & 28 Decembris die Fumus crassissimus haud altè se attollens crasso Cinere, quo scatebat, viciniora loca conspersit. Post 29 diem Fumus sensim imminutus, & fragor: tandem post 4 sequentis Januarij omnia omninò evanuerunt.

Nunciatum insuper est, Ætnam eodem tempore & fumum & ignem ingentem cum fragoribus evomuisse: quemadmodùm & Strongylum ignivomum montem, insolito strepitu intonuisse, & immani slammâ conflagrasse: ita ut Calabriæ Occidentalem oram incolentibus Insulæ creber mugitus, atque erumpentes per vices cum strepitu slammæ, Navalium classium adversus se invicem tormentorum explosione depugnantium, comparari potuisse visæ suerint.

VII. Annus hic quemadmodum fruges, segetesque (si Indicum frumentum, Maiz, excipias) infra mediocritatem potulit; sic Fructuum omnis generis ubertatem, Vinumque & abundantius & dulcius, qu'am antecedenti anno præstitit.

Restaret sanè ut Historiam Terræmotûs, qui 18 Novembris die nostram Urbem, sed multò magis Principatûs Ulterioris Provinciam immaniter vexavit, hie subnecteremus. Verùm quum adhue veris accuratisque Observationibus caremus; ab eo negotio supersedendum nunc temporis duximus, donec certioribus sactis instructi exactam illius Historiam concinnare valeamus.